

DE PLATE

TIJDSCHRIFT VAN DE OOSTENDSE HEEMKUNDIGE KRING "DE PLATE"

Vormings- en Ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming.

Aangesloten bij de KULTURELE RAAD OOSTENDE

het WESTVLAAMS VERBOND VAN KRINGEN VOOR HEEMKUNDE

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en gewijzigd volgens de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 15 mei 1975 nr. 3394 en nr. 3395.

Hoofdredacteur : O. VILAIN

Rogierlaan 38, bus 11
8400 OOSTENDE

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen.
12e jaargang, nr. 9, september 1983.

INHOUDSTAFEL VAN DIT NUMMER ZIE LAATSTE BLADZIJDE

SEPTEMBER-ACTIVITEIT

Het Bestuur van de OOSTENDSE HEEMKUNDIGE KRING "DE PLATE" heeft de eer en het genoegen U uit te nodigen op de voordracht die doorgaat in de Conferentiezaal van de V.V.F. Oostende, Dr. Louis Colensstraat 6, Oostende op :

donderdag 29 september 1983 om 20u30

Het onderwerp : DE MARITIEME ROL VAN OOSTENDE IN DE SPAANSE SUCCESSIEOORLOG
51702 - 1706)

De spreker : Walter DEBROCK

Voorzitter van de MARINE ACADEMIE van BELGIE

De heer Walter DEBROCK voorstellen is water naar zee dragen. Als rasechte Oostendenaar, Voorzitter van de Marine Academie, Ere-voorzitter van de raad van beheer van de V.U.B. heeft hij, buiten zijn vele andere interessesferen, een zeer ruime belangstelling voor het maritieme verleden van Vlaanderen en van Oostende in het bijzonder. Van zijn hand verschijnen regelmatig, in diverse tijdschriften, belangwekkende bijdragen met maritieme inslag.

In het onderwerp van vanavond behandeld hij een minder gekend facet uit de Oostendse maritieme geschiedenis. Vooreerst schetst hij ons een beeld van de haven van Oostende vóór 1702 waarna hij de maritieme rol van onze stad in de daarop volgende Spaanse Successieoorlog behandeld tijdens de periode gaande van 1702 tot 1706. De Spaanse Successieoorlog ging om de verdeling van de erfenis, waarin begrepen de Spaanse Nederlanden, van de Spaanse Koning Karel II, die in 1700 kinderloos overleed. Aanspraken werden gemaakt door Lodewijk XIV ten gunste van zijn kleinzoon Filips van Anjou (de moeder van Filips was de oudste dochter van Filips IV), de keurvorstin van Beieren ten gunste van haar zoon (zij was een zuster van Karel II) en het Oostenrijkse Keizershuis (de moeder van Karel van Oostenrijk was een tante van Karel II en de regerende Keizer Leopold van Habsburg, was een kleinzoon van Filips III). De heer DEBROCK zal ons vertellen hoe bij de aanvang van de oorlog Oostende in Frans-Spaanse handen was en door dit garnizoen zal verdedigd worden tot in 1706.

In dat jaar wordt de overmacht echter te groot en moeten we kapitulieren voor een Engels-Hollandse tegenstander. Hoe in deze relatief korte periode voor de Oostendse haven het, door de gevoerde kaapvaart, tot een zekere belangrijkheid bracht, is het verder thema van deze avond.

De heer Walter DEBROCK is een vlot en onderhoudend spreker. Door zijn kennis van de maritieme geschiedenis aan onze kust belooft dit een uitzonderlijke avond te worden, die door geen enkel maritiembewust Oostendenaar mag gemist worden. Zoals altijd is de toegang vrij, ook voor niet leden, en kosteloos.

J.B. DREESEN

- - - - -
WAT GEBEURDE ER MET DE TWEDE VUURTOREN VAN OOSTENDE ?

Naar aanleiding van de mededeling van G. VANDAMME in het nummer 5-8 (bis) van de PLATE, bladzijde 83/155, volgende bedenking.

Het ware niet zeer verstandig geweest van de Engelse vloot de vuurtoren aan stukken te schieten, dit bouwwerk betekende voor hen een secuur richtpunt voor hun scheepsartillerie. Dit blijkt onder meer uit het citaat van Elleboudt en Lefèvre uit "Oostende onder de Duitse Bezetting." De schoten vielen eerst vóór de "Majestic", daarna vóór de "Osborne", tenslotte vóór de Halve Maan op de Vuurtorenwijk. De bedoeling van de Engelsen moet veeleer geweest zijn de Duitse U-bootbasis te treffen en niet de vuurtoren.

De vuurtoren alleen zou maar een pover strategisch doel geweest zijn en dat blijkt dan ook dat na het 4de (?) schot er nog 8 schoten volgden, volgens Elleboudt en Lefèvre.

Ook de beschrijving van de vernieling geeft de indruk weer dat de toren opgeblazen werd. "De getroffen (sic) reus verhief zich wel twee meter boven zijn basis en sloeg dan met een oorverdovend gekraak naar beneden, langs den kant van het springsas".

Bij een treffer met een bom, zou de vuurtoren zich niet van zijn basis verheven hebben en zou hij (wat evenwel kan bediscuteerd worden) bij voorkeur in de richting van het schot achterover omvergevallen zijn.

Om die reden ben ik van mening dat het vernielen van de vuurtoren wel degelijk door de Duitsers werd verricht, en wel om de Engelse Navy een precies richtpunt voor hun boordkannonen te ontnemen.

En inderdaad als we de spreiding van de volgende bominslagen bekijken, stellen we vast dat de schoten niet zo nauwkeurig meer waren :

- vijfde schot : kwam terecht op het station,
- zesde schot : op de Batterij Hamilton,
- zevende en achtste schot : in het water van de Visserskaai,
- negende schot : op de brug van het staatswerkhuis,
- tiende schot : op het werkhuis zelf,
- elfde schot : op een groep soldaten te Slijpe,
- twaalfde en laatste schot : op twee wagons van de buurtspoorweg nabij de Batterij Hamilton.

Hieruit zou men kunnen afleiden als zouden er twee doelen geweest zijn : de onderzeebootbasis en daarna, en waarschijnlijk ter beantwoording van het vuur van die batterij : de Batterij van Hamilton.

Jef KLAUSING

Zijn activiteiten in de Oostendse Handelskamer (4)

A.G. 24 januari 1904 - Publiciteit

+Na het rapport van secretaris Bouchery en een toespraak van voorzitter Borgers beklemtoont August Stracké nog eens de noodzaak om publiciteit te voeren. "De nieuwe vereniging "Ostende-en-avant" heeft geen geld, de stad ook niet. Als we niets doen zal Oostende vervallen. Vooral als het weer tegenslaat zoals verleden jaar". Hij vraagt zich af of de stad geen speciale taksen kan heffen waarvan de opbrengst uitsluitend zou dienen om de publiciteit te betalen.

De voorzitter beaamt die woorden. Waarop A.S. verder gaat. "Kunnen we geen stappen doen bij het schepencollege ? Overigens, de Oostendenaars zouden veel meer moeten geven. Ze zouden alles terugwinnen want publiciteit brengt op. Feestelijkheden houden de vreemdelingen hier. Publiciteit lokt ze".

C.P. 9 februari 1904 - Verplichte Zondagsrust

+De president stelt voor een verzoekschrift te richten aan de Volksvertegenwoordigers om het wetsontwerp betreffende de verplichte zondagsrust (nadelig o.a. voor haven, handel en toerisme) te verwerpen.

A.S. steunt dat voorstel. Hij signaleert dat in Duitsland de wet op de zondagsrust voortdurend klachten en talrijke processen veroorzaakt.

C.P. 12 april 1904 - Publiciteit Wiesbaden

+N.a.v. een mededeling (door J. Elleboudt) dat een gezicht op Oostende voor 150 D.Mark zou kunnen geschilderd worden in een Trinkhalle in Wiesbaden, zegt A.S. dat hij binnenkort naar Wiesbaden moet en bereid is de zaak ter plaatse te onderzoeken.

C.P. 17 mei 1904 - Expo Parijs 1904

+In verband met de Expo in Parijs (over hygiëne, reddingsdienst, visvangst, sport, enz.) werd een lokale commissie gevormd waarin o.a. A. Borgers, A. Bouchery, A. Stracké en R. Pype zetelen. A.S. zegt dat hij een maquette van zijn oesterpark zal exposeren.

C.P. 21 juni 1904 - Postcongres en aangetekende brieven

+In verband met het wereldpostcongres van 1905 stelt de president voor een memorandum met maatregelen ter verbetering van het internationaal postverkeer aan de minister te sturen. A.S. vraagt of het niet zou passen daarbij te protesteren tegen het verantwoordelijk stellen van de hoteliers voor het ontvangen van aangetekende brieven gericht aan vreemdelingen.

C.P. 15 november 1904 - Publiciteit - Expo Luik (1905) - Retourbiljetten

+A.S. wenst dat de Handelskamer belangrijke publiciteit zou voeren voor de haven ter gelegenheid van de inwijding van de nieuwe havenwerken.

+In verband met de Expo van Luik meent A.S. dat, vooraleer ginder publiciteit te voeren voor Oostende, men eerst moet weten welk bedrag de stad daaraan kan besteden.

De lokale pers, meent hij verder, zou zich vaker moeten bezighouden met de Expo van Luik, vooral uit het oogpunt van Oostende.

A. Bouchery laat horen dat het Carillon (waarvan hij directeur is) dat gedaan heeft en dat hij voorgesteld heeft een exclusief restaurant met vis uit Oostende in te richten.

Daarop antwoordt A.S. dat de heer Roesch, de nieuwe directeur van het Grand Hotel de Liège, zich daarvoor in verbinding zal stellen met de Oostendse Hoteliersbond.

+Tenslotte pleit A.S. voor de uitgifte, ter gelegenheid van de Expo van Luik, van retourbiljetten die één maand geldig zijn. Volgens Duitse berichten hebben de meeste directeurs van de Duitse Spoorwegen zich uitgesproken voor het behoud van vakantiebiljetten die één maand geldig zijn.

1905

Ook dit jaar is A.S. heel bedrijvig. Hij zetelt nu al een jaar in de Oostendse gemeenteraad (tot het einde van 1911) en mist slechts 1 van de 12 vergaderingen van de Handelskamer.

C.P. 21 februari 1905 - Viering onafhankelijkheid - Publiciteit

+In verband met de onafhankelijkheidsfeesten zegt A.S. dat het gerucht werd verspreid dat ontspanningsmaatschappijen hun medewerking zouden weigeren omdat die maatschappijen een taks is opgelegd die al vele jaren niet meer geïnd is. Hij stelt voor naar middelen te zoeken om ze ertoe te bewegen in de stoet op te stappen en pleit voor de uitdeling van speciale herdenkingspenningen.

+A.S. is voorstander van publiciteit in de kranten door artikelen en advertenties, vooral om de feesten te leren kennen die jaarlijks in Oostende plaats vinden.

C.P. 28 maart 1905 - Publiciteit - Invoerrechten op kreeften

+A.S. beveelt folders aan voor de publiciteit.

+Wat het handelsverdrag met Duitsland betreft deelt voorzitter Borgers mee dat Duitsland de invoerrechten op oesters en kreeften uit België van 50 op 60 D.M. heeft gebracht.

Hierbij merkt A.S. op dat de invoerrechten op Hollandse kreeften 100 D.M. bedragen zodat België niet te zeer mag klagen.

C.P. 11 april 1905 - Taks op prentkaarten - Hydrotherapeutisch Instituut - Zondagsrust

+A.S. signaleert de onbegrijpelijke taks van 30 centiemen, opgelegd door de Belgische Posterijen op vreemde prentkaarten waarvan de rectozijde in twee delen is ingedeeld, het ene voor het adres, het andere voor de tekst.

+Zoals de voorzitter heeft A.S. veel lof over voor de "Société de l'établissement hydrothérapeutique d'Ostende" die veel publiciteit voert voor Oostende. Hij meent dan ook dat de Kamer die maatschappij moet steunen en vraagt of er geen zaal in de kursaal ter beschikking van de gasten kan gesteld worden.

+In verband met de verplichte zondagsrust commenteert A.S. een artikel uit de Echo d'Ostende waaruit zou blijken dat zeebaden in Oostende verboden zouden zijn de zondagnamiddag.

N.B. :

In dat artikel - verschenen op 9.04.1905 - ging het over een interpellatie van volksvertegenwoordiger A. Buyl in verband met het wetsvoorstel waarover in de Kamer gediscussieerd werd. A. Buyl had gevraagd of de zeebaden tot de openbare badinstallaties behoorden. In het positief geval mochten, volgens de (nieuwe) wet, de hele zondag zeebaden genomen worden in Blankenberge, Westende, De Panne omdat ze daar door de gemeente geëxploiteerd werden. Maar in Oostende was dat een privé-onderneming zodat zeebaden hier de zondagnamiddag zouden verboden worden, omdat het personeel dan vrij was.

C.P. 27 juni 1905 - Toegang tot het station

De minister van Spoorwegen had meegedeeld dat 'n automaat voor toegangskaarten zou geïnstalleerd worden in het Oostends station.

Daarop zegt A.S. : "Zulke toestellen zijn in verscheidene stations geplaatst maar niet in Oostende. Anderzijds hebben de Brusselse hotelcommissionairs een abonnement waarmee ze op elk uur van de dag het station kunnen binnengaan. De Oostendse Kamer heeft datzelfde voordeel gevraagd voor ons station maar nooit bekomen".

+Het Bulletin nr. 9 (sept. 1905 - p. 273 e.v.) getuigt twee keer van de aanwezigheidspolitiek van A.S.

Op 2 sept. 1905 werden de afgevaardigden van de handelskamers van Groot-Brittannië en van Ierland - die naar het congres van Luik, 5-6 sept., gingen - door de Oostendse Kamer op het stadhuis alhier ontvangen. A.S. was erbij.

Ook op de buitengewone algemene vergadering van de Handelskamer, van 3 sept. 1905, ter gelegenheid van de inwijding der havenwerken, was A.S. aanwezig.

C.P. 21 november 1905 - Uitstel transformatiewerken Kursaal

+De Oostendse Kamer had het schepencollege gevraagd de transformatiewerken in de kursaal uit te stellen tot na de zomer van 1906. Uit vrees dat de kursaal niet zou opengaan met Pasen 1906.

In dat verband meent A.S. dat het verkeerd is te protesteren tegen de onmiddellijke voltooiing van die werken. Uitstellen betekent het gebrek aan attracties verlengen tijdens het winterseizoen.

De heer Raick gaat hiermee niet akkoord. Niets dringt. Over de kursaal, zoals hij nu is, zijn de vreemdelingen tevreden. Overigens tal van collega's van A.S. zijn evenmin voorstanders van een onmiddellijke voltooiing.

Daarop antwoordt A.S. dat de vertraging niet te wijten is aan de architect maar aan het gemeentebestuur.

C.P. 12 december 1905 - Toegang tot het station

+Opnieuw is er sprake van de toegang tot het station. De drukke briefwisseling met het Ministerie van Spoorwegen is nutteloos geweest, zegt de voorzitter. En de heer Raick vraagt waarop de Oostendse commissionairs geen toegangsabonnement kunnen krijgen zoals hun Brusselse collega's.

Daarop herinnert A.S. eraan dat de pogingen daartoe aangewend door de hoteliersbond, zonder resultaat zijn gebleven.

1906

A.G. 28 januari 1906 - Brief van H. Raick - Publiciteit

+De voorzitter A. Borgers leest een chagrijnige brief voor van H. Raick

uit Parijs (25.01.1906). Maar eerst laat hij zich kritisch uit over de correspondent : "...appréciations inexactes et bizarres... M. Raick qui a l'habitude de n'être content de rien ni de personne". In de brief staan twee punten in reliëf : de Oostendse Kamer moet zich intenser met de seizoenproblemen bezighouden en het gemeentebestuur moet niet 25.000 maar 100.000 fr. voorzien voor publiciteit.

Hierop neemt A.S. (die geïmagineerd is) het woord. Hij verheugt zich over de activiteit van de Handelskamer en brengt hulde aan de voorzitter, de secretaris en het C.P. "Wij hebben altijd samengewerkt", zo gaat hij verder, "ten bate van iedereen. De heer Raick heeft gelijk wanneer hij zich in Parijs met publiciteit bezighoudt, maar hij mag de Kamer niet van partijdigheid beschuldigen. Ik meen ook dat 25.000 fr. per jaar voor publiciteit onvoldoende is. Jaarlijks worden in Oostende 500.000 fr. uitgegeven voor feesten. Die feesten moeten we doen kennen in het buitenland, vooral door krantenartikels. Ik verzoek het bureau nieuwe pogingen te doen bij het gemeentebestuur om het publiciteitsbudget te verhogen".

C.P. 21 februari 1906 - Expo Milaan - Vertraging havenwerken.

+A.S. wenst te weten of het bureau geen aanvraag heeft ontvangen van het commissariaat-generaal van België op de Expo van Milaan om er reclame te maken voor Oostende. Daar zullen veel bezoekers zijn en hij meent dat Oostende er goed aan zou doen publiciteit te voeren.

+In verband met het aanslepen van de havenwerken, vraagt A.S. of die vertraging niet samenhangt met de elektrische centrale waarvan de constructie nog niet begonnen is.

C.P. 20 maart 1906 - Expo Milaan - IJver van A.S. erkend

+A.S. zou graag Oostende zien deelnemen aan de Expo in Milaan, zoals aan die in Parijs in 1904. Hij weet dat het Belgisch commissariaat beloofd heeft alles in het werk te stellen om in Milaan de publiciteit voor Oostende te vergemakkelijken.

+De voorzitter heeft H. Raick gehoord over zijn brief (van 25.01.1906), aanvaardt zijn uitleg en erkent dat in de Kamer alleen A.S. en H. Raick zich ijverig bezighouden met de seizoenbelangen.

C.P. 17 april 1906 - Expo Milaan

+Op de vraag van A.S. hoe het daarmee staat, antwoordt de voorzitter : "Wegens verdwijning of beschadiging van vele voorwerpen, tentoongesteld in Parijs en Luik, kunnen we niet exposeren. Maar we zullen wel publiciteit voeren".

A.S. betreurt die afwezigheid. Er moet dan maar flink reclame gemaakt. Hij geeft een lijst van hoteliers die bereid zouden zijn in hun huizen affiches over Oostende aan te brengen. En dringt erop aan dat het publiciteitscomité zich dadelijk met de zaak zou bezig houden.

C.P. 24 april 1906 - Bezoek Engelse journalisten - Houten bestrating

+In juni of begin juli komen Engelse journalisten op bezoek, zegt de voorzitter. De Kamer moet ze goed ontvangen.

Hierop belooft A.S. de hoteliersbond bijeen te roepen om de leden daarvan op de hoogte te brengen en maatregelen te treffen om de wensen van de gasten te bevredigen.

+In verband met het voornemen van het stadsbestuur om sommige straten met hout te bekleden, herinnert A.S. aan zijn interpellatie daarover in de Oostendse gemeenteraad. (Dat gebeurde inderdaad tijdens de zitting van 10.10.1905). Hij heeft daarbij op de nadelen gewezen van straatkeien, nl. het lawaai veroorzaakt door de rijtuigen.

C.P. 15 mei 1906 - Bezoek Engelse journalisten

+In verband met dat bezoek verklaart A.S., als voorzitter van de hoteliersbond, dat zijn collega's en hijzelf die persmensen hartelijk zullen ontvangen.

C.P. 19 juni 1906 - Moeilijkheden met dat Engels bezoek - Briefkaarten

+Die journalisten willen hun reis uitstellen tot 15 juli en bovendien 4 in plaats van 2 dagen blijven.

A.S. heeft hun meegedeeld dat het seizoen dan te ver gevorderd is zodat de Oostendse hoteliers ze niet kunnen onthalen zoals beloofd was.

+Briefkaarten aangekocht met het saldo van de inschrijvingen op de seizoensteunlijst van 1903, worden verkocht tegen kostprijs, zegt de voorzitter.

Daarop antwoordt A.S. : "Er wordt verteld dat de Kamer die kaarten duurder verkoopt dan ze kosten".

"We houden de factuur ter beschikking", repliceert de voorzitter.

C.P. 18 december 1906 - A.S. gedecoreerd

Onder toejuichingen feliciteert de voorzitter A.S. Deze werd zopas onderscheiden met het officierscrozet van de orde van Alexander van Bulgarije.

N.B. :

Op uitnodiging van Prins Ferdinand had A. Stracké inderdaad in november 1906 een reis van verscheidene weken gemaakt naar Bulgarije. Daarvan verscheen in december datzelfde jaar een verslag van zijn hand in Le Carillon.

G. BILLIET

(wordt voortgezet)

JULI 1941

Maandag 21

Britsche vliegtuigen overvliegen de stad, rond 11.45 uur werd een vliegtuig afgeschoten in de richting van Steene. Verkenners melden dat het vliegtuig op het station van Snaaskerke gevallen is. Het station en twee aanpalende huizen stonden in brand. In een der huizen werd een jongen verkoold, zijn moeder werd lichtjes verbrand. De brand werd gebluscht door de brandweer van Oostende.

Dinsdag 22

Om 23 uur overvlogen talrijke vliegers de stad, afweergeschut trad in werking, bommen werden geworpen om 0.20 uur tot 0.55 uur; ze vielen op de verboden zone Spergebied. Over de gansche lengte van de Congolaan kwamen brandbommen terecht. In n° 297 kwam een brandbom door het dak van het huiz op het gelaat van den heer Hendriek Andries terecht waardoor hij gedood werd, zijn vrouw werd licht gekwetst. Brandbommen vielen op n° 48 in de Noord Edestraat, café TIVOLIE de omvangrijke brand werd door de L.B. leden gebluscht. Een bom viel voor het huis, Voorhavenlaan 35 van den heer Michiel D'Hooge en sloeg gansch den voor-gevel weg, mevrouw D'Hooge Claerebout met haar driejarig dochtertje kwamen in de kelder om. De mannen hebben tot 7.30 uur gewerkt om de lijken boven te halen. Verder vielen bommen in een weide. Langs de tramlijn van Oostende Blankenberghe werd een bom geworpen. Bommen vernielden het achterhuis van de weduwe Van Hijfte, alles beperkt zich tot stoffelijke schade. Bij den heer Victor Vranken, Noord Edestraat 12 kwam een brandbom terecht, zijn echtgenote, zijn zoon en zijn schoonmoeder werden gekwetst en verzorgt door dokter Van de Waghe. Brandbommen kwamen terecht op verschillende huizen in de Noord-Edestraat, ze werden snel gebluscht door de L.B. leden en de bewoners. Op de wijk Sas-Slyckens vielen bommen achter de kerk, achter de wasscherij Samijn. In de omtrek werd een put aangetroffen van 15 m breed en 5 m diep; scherven werden teruggevonden van 0,66 m x 0,20 x 0,02 m. Over het algemeen is de stoffelijke schade aanzienlijk.

Lijst der dooden :

Claerboudt Anna, echt. D'Hooge Michiel, geboren te Vlaemertinge 29 oktober 1907
D'Hooge Liliane, geb. te Oostende 14 april 1938 beiden wonen Voorhavenlaan 35
Andries Henri, geb. te Leuven 4 februari 1897 en wonende Congo-
laan 257

Gekwetsten :

D'Hooge Michiel, geb. te Dikkebusch 20 november 1910 en wonende Voorhavenlaan 35
Lenskens Delphine, geb. Oostende 25 september 1900 en wonende Noord Edestraat 12
Vranken Raymond, geb. Oostende 15 februari 1922 en wonende Noord Edestraat 12
Van Praet Elisa, geb. te Ledeborg 8 mei 1901 en wonende Congo-
laan 257

- Woensdag 23 Afweergeschut van 16.25 uur tot 0.10 uur.
Om 23.20 werden bommen geworpen in de omgeving van Oostende.
Verkenner konden de juiste plaats niet bepalen
- Zondag 27 Britsche vliegers overvlogen de stad. Het afweer geschut trad in werking. Bommen vielen buiten stad in de richting Raversyde-Leffinghe de eerste maal een reeks van 6 en de tweede maal een reeks van 3. Een brand werd in die richting gemeld.
- Woensdag 30 Britsche vliegers overvlogen de stad, het afweergeschut trad in werking van 16u05 tot 16u15 en 's nachts na middernacht van 1u10 tot 3u35 bij tusschenpozen.
- Donderdag 31 Britsche toestellen overvlogen de stad om 9u40, afweergeschut trad in werking.

AUGUSTUS 1941

- Zondag 3 Om 20 uur schoten plots twee jagers van achter de duinen. Ze mitrailleurden op stellingen aldaar en vlogen landinwaarts; eenige oogenblikken later kwamen ze terug. Het afweergeschut trad in werking. De jagers verdwenen boven zee.
's Nachts trad het afweergeschut in werking van 3u35 tot 3u30 bij tusschenpozen.
- Dinsdag 5 Britsche vliegers overvlogen de stad van 23 u25 tot 0u30, en van 3u20 tot 3u35.
- Woensdag 6 Britsche toestellen overvlogen de stad onder hevig afweergeschut, dit om 23u25 tot 4u15 bij tusschenpozen.
- Vrijdag 15 In het bijhuis der Nationale Bank, Kaaistraat 33 ligt een niet ontplofte granaat van ongeveer 80m/m.
- Zaterdag 16 Op verschillende tijdstippen der nacht trad het afweergeschut in werking.
- Maandag 18 Britsche vliegers overvliegen de stad, het afweergeschut trad in werking om 1u40, 2u45, 4u30.
Rond 1u15 liet een eigenaardig, steeds luider wordend, gefluit zich hooren, het eindigde met een doffe davering in de grond. Verkenner werden uitgezonden doch konden de plaats niet bepalen waar de bommen terecht waren gekomen. Slechts 's anderendaags in den morgen werd gemeld dat bommen gevallen waren in de Broederlijkheidsstraat 6 op een groentenwinkel (Familie Vandengehuchte) die gansch werd vernield. Het huis ernaast werd zoo zwaar beschadigd dat het afgebroken moest worden.
Zeven zware bommen kwamen terecht op het Koninklijk Paleis, op de rechtervleugel, twee gendarmen aldaar op wacht konden zich als bij mirakel redden, hun kleederen zijn gescheurd en een fiets van een der mannen is totaal verwrongen.
- Dinsdag 19 Om 17u15 cirkelden een twintigtal vliegtuigen boven zee. Eén echter die te laag over het water scheerde, bleef bij een zwenking met zijn eenen vleugel in het water haperen en kon niet meer opstijgen.

(vervolgt)

VIJFTIG JAAR BLOEMENUURWERK (1933-1983)

In 1933 een eenvoudige cilinderplaat zonder bijschriften.

Een achtkantige wijzerplaat met "Oostende", "L" van Koning Leopold en Koningskroon (1937).

In 1956 kwam het bloemenuurwerk bij de doortrekking van een autobaan door het Leopoldpark op een eiland te liggen. Let op motief "Oostende - Monaco" (1958).

Pierre-Julien (Jules) DESWERT werd op 15 augustus 1843 te Leuven geboren als zoon van Herman DESWERT en Jeanne-Katherine VAN DE PUT.

Een eerste maal gehuwd met Eugène VAN HAECHE en na scheiding een tweede huwelijk met Antoinette BREITENEACH.

Overleden te Oostende, in zijn woning, Wapenplein 18, op 24 februari 1891.

X X X

Jules DESWERT ontpopte zich als een vroegrijp muzikaal talent, volgde cellolessen aan het Brusselse muziekconservatorium bij de beroemde virtuoos SERVAIS, behaalde in 1858 zijn Eerste Prijs, maar gaf reeds sedert zijn 8ste recitals.

DESWERT's vele concerttournees als cellist bezorgde hem een enorme kunstroem en tal van aanlokkelijke aanbiedingen.

Zo was hij achtereenvolgens :

-Dirigent te Düsseldorf (1865-1868)

-1° Cellist aan de Hofkapelle te Weimar (1868)

-Cellist en "Konzertmeister" aan de Kon. Muziekkapel te Berlin en leraar aan het muziekconservatorium aldaar (1869-1873).

In 1873 gaf hij laatstgenoemde functie op en ging opnieuw tournees maken. In Wiesbaden was zijn vaste woonst.

Zo was DESWERT anno 1875 ondermeer te London, waar zijn optredens enorme bijval kenden.

X X X

Ook als componist bleek Jules DESWERT een zeer vruchtbaar musicus te zijn :

Zijn oeuvre omvat o.m. 3 celliconcerti (één daarvan ging in 1886 te Berlin in première), een symphonie "Nordseefahrt", 2 opera's "Die Albigensen" (première te Wiesbaden in 1878) en "Graf Hammerstein" (première te Mainz, 1884); verder talrijke stukken en transcripties voor cello en piano.

DESWERT's kunstroem vond een neerslag in belangrijke onderscheidingen die hem toegekend werd : Ridder in de Orde van Frederik von Wurtemberg, Ridder in de Orde van Christus - Portugal, Ridder in de Orde van Verdeenste - Pruisen.

X X X

Na het overlijden van Joseph MICHEL in 1888, kwam de plaats van muziekschooldirecteur te Oostende vrij. Naast DESWERT dong ook Edmond LAPON naar die vacante plaats, dit zonder succes, zoals u reeds kon lezen in vorige bijdragen.

Parallel met Oostende aanvaardde DESWERT ook lesopdrachten aan de conservatoria te Brugge en Gent.

In zijn functie als muziekschooldirecteur was het ook DESWERT's taak op te treden als assistent-dirigent van het Kursaalorkest dat onder de leiding van Emile PERIER stond. Dat wil zeggen dat hij de repetities leidde, instond om PERIER te vervangen bij diens afwezigheid, enz.

X X X

Uit de toespraak die Edm. VAN BREDAEL, vice-president van de bestuurscommissie van het conservatorium, tijdens de jaarlijkse prijsuitreiking op zondag 22 juni 1890, hield, vernemen we enige gegevens en cijfermateriaal over de werking 1889-1890 :

Lerarenkorps :

Directeur : Jules DESWERT piano, harmonie, samenspel (orkest), koorzang

Leraars : MACKEN Viool, kamermuziek

LIMBOR viool

VAN ACKER cello & contrabas

VAN DER AA houtblazers

PIERKOT koperblazers

Leerlingen : - solfège : 140 jongens en 164 meisjes

- solfège en zang : 31 volwassenen

- harmonie : 2

- piano : 53

- viool-altviool : 46

- cello-contrabas : 17

- houtblazers : 7

- koperblazers : 15

- kamermuziek : 6

- muzikaal samenspel (orkest) : 32

- samenzang : 281

In het schooljaar 1889-1890 zorgde DESWERT voor een belangrijke innovatie : het oprichten van een klas voor kamermuziek, die geleid werd door MACKEN.

X X X

Tot slot nog het programma van het concert gegeven n.a.v. de prijsuitreiking 1889-1890 op zondag 22 juni 1890 in het Kursaal :

1. Orkest. March Z^o Suite

Lachner

2. Koor + Orkest "PRINTEMPS"

Th. Radoux

3. Cello kwartet M. VAN ACKER

Juffr. MODAVE

Juffr. HAVERBEKE

M. VAN BREUSEGHEM

4. Andante & Allegro voor viool & piano MOZART	
Juffr. BOONEN en M. MENY	
5. ALL'UNGARESE (Orkest)	F. Schubert
6. "Romance de l'étoile" uit Tannhäuser	R. Wagner
trombonesolo VAN DE WALLE	
7. Koor + Orkest "Les bergers"	Schubert

X X X

In de paar jaar dat DESWERT directeur was van het Oostends muziekconservatorium gaf hij blijk van een stellige vernieuwende aanpak. Zijn idealen heeft hij echter niet helemaal kunnen verwezenlijken door zijn overlijden in 1891.

Zijn opvolging zorgde opnieuw voor heel wat strubbelingen waaruit tenslotte Léon RINSKOPF naar voor zou treden.

Deze eminente figuur werd echter reeds in vorige bijdragen uitvoerig belicht.

Norbert HOSTYN

Bronnen : Feuille d'Ostende, 8 maart 1891
 La Saison d'Ostende, 22 & 26 juni 1890
 GROVES, Dictionary of Music and Musicians
 VANDEPUT, Ostende et le Littoral Belge.

Volgende aflevering : Joseph MICHEL

EEN VERMOEDELIIK 15DE-EEUWS KANON UIT OOSTENDE, THANS IN BRUGGE MUSEUMBEZIT

Wie zich door de fraaie toegangspoort langs de Dijver te Brugge in de richting van het Gruuthusemuseum begeeft, merkt onmiddellijk twee zware smeedijzeren kanonnen op die opgesteld staan onder de zuilengaanderij van de lapidaire zalen. Overeenkomstig de aanduidingen in de archieven van het voormalig Brugs Oudheidkundig Genootschap, welke tot eind 1954 de verzamelingen beheerde, is één der twee kanonnen ooit in Oostende opgedolven bij graafwerken in de "rue de la Chapelle" (Kapelstraat). Het geschut in kwestie werd gevonden "en face de l'Hôtel Fontaine", (1) dat thans verdwenen is. Het kanon werd via de onderhandelingen van Mgr. Béthune voor 63,60 fr. aangekocht, en het kwam op 10 september 1891 de Brugse oudheidkundige verzamelingen vervolledigen. Het wapen behoort tot het type der bombarden, en is voorzien van dertien zware opgelegde ijzeren banden (lengte 176 cm, ø 35 cm). De ringen waarmee het kanon op de affuit werd vastgemaakt ontbreken. De grootste en meest bekende bombarde in het Vlaamse land is de zgn. "Dulle of Grootte Griet", welke op het Groot Kanonplein te Gent opgesteld staat. Dit kanon weegt ongeveer 16.400 kg., en schoot stenen van ongev. ca. 340 kg. op de vijand af. Het is bijna even oud als de bekende "Mons Meg", de bombarde van Edinburgh Castle (Schotland), die in 1449 vervaardigd werd door Jehan Cambier uit Mons(Bergen).

ST. VANDENBERGHE
 Adjunct-conservator Brugge

(1) N.V.D.R. : Het "Hôtel Fontaine" was eigenlijk in het begin van de Vlaanderenstraat gelegen.

ELLEBOUDT, Alphonse Emile

1. °Oostende, 31 juli 1836
2. vader : Jean Hendrik
3. moeder : Maria Euphrasie Theresia Isabelle Josephine Bricx
4. echtg. : Louise Marie Euphrasie Desmet Oostende 20/5/1862
5. beroep : drukker
6. pol. strekking : katoliek
7. pol. loopbaan : gem. raad 1912-1914

1.2.3.4.5./ huwelijksakte

EVERAERTS, Edouard

1. °Oostende 20 januari 1865
2. vader : Guillaume
3. moeder : Hortence Meire
5. bereep : apoteker; sek.r. Help u zelf; voo.z. Jonge lib. Wacht
6. pol. strekking : liberaal
7. pol. loopbaan : gem. raad 1912-1914

1.2.3/geboorteakte

5./De Vrijheid 5/10/1111 F.1

FERMON, Désiré

1. °St. Antelinx 26 december 1842 + Oostende 5 april 1920
4. echtg. : Hortense Danneel
5. : beroep : handelaar ondervoorzitter handelskamer
komiteit Ass. lib. lid Willemfonds vanaf 1877
6. pol. strekking : liberaal
7. pol. loopbaan : gem.raad 17/1/1888 - 1897
scheeen 27/7/1897 - 1911

1./ Bulletin communal de la ville d'Ostende 1888 p. I; Sebrechts

4./ Sebrechts

FONTAINE, Pierre

1. °Brussel 1814 +Brussel 9 december 1882
4. echtg.: Victoire Bogaerts
5. beroep : hotelier
vicevoorz. Société du commerce Ostendais 1870 - voorz.
Cercle Coecilia 1872-1882; vicevoorz. Ass. lib.; komiteit Ass. lib.
6. pol. strekking : liberaal
7. pol. loopbaan : gem. raad 1/12/1880-1882

1.4.5./ Echo d'Ostende 18/12/1882 p. 3,d

GARNIER, Louis Joseph Julien

1. °Beauraing 24 februari 1857 +Oostende 27 februari 1922
4. echtg.: Thérèse Herreboudt
5. beroep : geneesheer
6. pol. strekking : katoliek
7. pol. loopbaan : gem. raad 1912-1914

1.4.5./ Sebrechts

GERARD, Nicolas Joseph

1. °Namur 20 maart 1830 +Oostende 27 januari 1897
 2. vader : Jean Dominique Joseph
 3. moeder : Florence Thérasse
 4. echtg.: Louise Eugénie Seny
 5. beroep : wijnhandelaar
komiteit Ass. lib.
 6. pol. strekking : liberaal
 7. pol. loopbaan : gem. raad 1896-1897
- 1.2.3.4.5./ overlijdensakte

GOFFIN, Hector

1. °Oostende 1 april 1861
 2. vader : Henri
 3. moeder : Elisabeth Van Dycke
 5. beroep : geneesheer
komiteit Ass. lib.
 6. pol. strekking : liberaal
 7. pol. loopbaan : gem. raad 6.1.1891-1895
- 1.2.3./ geboorteakte
5./ Annuaire d'Ostende 1905 p. 98

HAECK, Charles Jean

1. °Oostende 3 april 1829 +Oostende 1 juli 1904
 2. vader : François Jean
 3. moeder : Sophie Eugénie Desitter
 4. echtg.: Sophie Hubert Oostende 24/4/1854
 5. beroep : kolenhandelaar
 6. pol. strekking : liberaal
 7. pol. loopbaan : gem. raad 1900-1904
- 1.2.3.4.5./ overlijdensakte

HAMMAN, Auguste M.B.N.

1. ° Oostende 29 april 1860
2. vader : Thomas
3. moeder : Marie Quillaq
4. echtg. : Hélène Janssens Oostende 17/11/1883
5. beroep : reder
6. pol. strekking : katholiek
7. pol. loopbaan : Kamer V.D.O. 1894-1900/1908-1914
gem. raad 1912-1914

cf. N. HOSTYN; De familie Hamman en hun aanverwanten, in VVF-streepje, 1979-1981

- 1.2.3./geboorteakte
- 4./Echo d'Ostende 18/11/1883 p. 3,d
- 5./ Feuille d'Ostende 27/11/1887 p. 3,b

HAMMAN, Théodor François Michel

1. °Oostende 27 april 1792 +Oostende 26 februari 1875
2. vader : Thomas Theodor
3. moeder : Jeanne Henriette Françoise Dubruille
4. echtg. : Louis Uytbroek

5. beroep : reder
lid Compagnie d'Assurance sur le bateau de pêche
lid, voorz. berg van Barmhartigheid

6. pol. richting : unionistisch

7. pol. loopbaan : gem. raad 1831-1845
schepen 1845- ontslag 4 februari 1852

1.2.3.4.5./overlijdensakte

5./ H. Vandeput Ostende et le littoral p. 51

cf. N. HOSTYN; De familie Hamman en hun aanverwanten, in VVF-streepje 1979-1981

HELIN, Maximilien Jacques Marcel

1. °Ronquières 13 april 1838

2. vader : Maximilian Jacques

3. moeder : Hyacinthe Prica

4. echtg.: Louise Caroline Augusta Valcke Oostende 4.4.1867

5. beroep : Luitenant ter zee bij Staatsmarine
komiteit Ass. lib. 1878; vicevoorz. Ass. Lib. 1880
secretaris Ass. lib. 1882; voorz. Cercle Coecilia 1883-1889

6. pol. strekking : liberaal

7. pol. loopbaan : gem. raad 15/1/1879 - ontslag 21/7/1884

1.2.3.4.5./huwelijksakte

HELSMOORTEL, Oscar Jean Emile

1. °Oostende 24 juli 1853

2. vader : Jean Florentin

3. moeder : Adelaïde Genachte

4. echtg. : Angéline De Clerck Oostende 4/10/1879

5. beroep : kolenhandelaar
lid Willemsfonds 1892

6. pol. strekking : liberaal - vroeger lid van Katholieke Kring (1)

7. pol. loopbaan : gem. raad 1904-1907

1.2.3.4./ huwelijksakte

5./Nog een duwtje 1906 p. 4,a

(1) De Oostendse Belangen 1903, p. 2,b

HEIVAERT, Theodor Frederic

1. °Mechelen 21 november 1803 +Gistel 20 november 1873

4. echtg.: Melanie Marie-Jeanne De Busschere

5. beroep : notaris te Gistel

6. pol. strekking : liberaal

7. pol. loopbaan : gem. raad en burgm. te Gistel
prov. raad Gistel 1850-1873

1.4.5/ Sebrechts

Willy MAERVOET

(vervolgt)

X - HET JAMES ENSOR-MONUMENT

Slechts hoog zelden gebeurt het dat een Beroemdheid de onthulling van zijn bloedeigen standbeeld meemaakt. Die eer valt in principe enkel mensen te beurt die zichzelf "overleefd" hebben. Hendrik Conscience, de man "die zijn volk leerde lezen" was zo iemand en in 1930 zag ook Oostende's beroemdste zoon kunstschilder-graveur James ENSOR er zich mee geconfronteerd.

Ensor, geboren te Oostende in 1860 uit een Engelse vader en een Oostendse moeder, ontpopte zich na een kleurloze studietijd aan het Oostends College en aan de Brusselse Academie van 1880 af als een voorvechter van de impressionistische schilderkunst in België. Een stijl waarmee hij in 1888 brak in het werk "Intocht van Christus te Brussel", waarmee hij zich tegelijk als symbolist en een voorloper van het expressionisme aanmeldde. De werken die hij tussen 1888 en 1900 schilderde waren stuk voor stuk bevestigingen van zijn ongezien avant-gardisme (1).

1930 : ENSOR, een krasse zeventiger, is op het creatief-artistieke vlak al lang uitgeteld, en stilaan breekt het moment van nationale en internationale erkenning door.

Dat uitte zich ondermeer in het belang dat men aan Ensor's werk ging geven tijdens groots opgezette kunsthistorische retro's her en der (2), en, meer officieel, Via de baronstitel (3) hem door Koning Albert in 1930 toegekend.

In hetzelfde gezegende ENSOR-jaar 1930 krijgt de meester te Oostende zijn eigen standbeeld aangeboden door het Stadsbestuur. Daarvan was de Brusselse beeldhouwer-met-Spaanse-naam Edmond DE VALERIOLOLA de auteur (4).

Op Palmzondag 13 april 1930 werd het monument onder massale belangstelling onthuld in de hovingen voor het Kursaal. Een ereplaats dus. Onder de aanwezigen die op de gelegenhedsfoto's van meester-fotograaf MAURICE ANTONY mochten (een man die zijn Baronstitel m.i. dubbel en dikverdiende, maar ze niet kreeg) noteerden we : Burgemeester MOREAUX, de schepenen VANDERMEULEN, VROOME & ELLEBOUDT, ENSOR's zuster, ENSOR zelf, Dokter VERHAEGHE, Mevr. DAVELUY. (5).

ENSOR debiteerde bij die gelegenheid volgend proza (6) :

DISCOURS POUR L'INAUGURATION DE MON BUSTE A OSTENDE

Monsieur le Bourgmestre,
Mesdames, Messieurs, Mes chers Amis,
Vos paroles sympathiques et de précieuses qualités auréolent le beau buste, oeuvre du bon sculpteur de Valériola.
Vivement touché, je ne saurais répondre à toutes vos bontés. Des phrases indicatives, des mots imparfaits vous donneront le fond de ma pensée. Je veux vous dire combien ce jour n'apparaît en beauté, jour tissé par les Fées frêles de l'air et tapissé par les Sirènes sablées et salées de la mer.

Vous êtes, Mesdames, Messieurs, les porte-paroles épanouis de nos joies. Vos mots élogieux tinteront longtemps, tel carillon sonore des grandes fêtes de l'esprit et du coeur de nos villes de Flandre, de Wallonie, d'Anvers, de Liège et de Brabant. Aussi, le chant gracieux et les paroles pures me reconforteront à jamais, et le beau buste blanc, symbole de la virginité de l'art, nous contemple sereinement. Il m'apparaît apaisé, consolateur, accueillant et les petits enfants diront :

"Ce Monsieur blanc est là, parce qu'il savait bien dessiner et parce qu'il aimait les belles couleurs de la musique; il était malicieux, il jouait "La Dame Blanche" sur les touches noires."

Hé! bien, Mesdames, Messieurs, la voix de vos enfants nous ravira toujours, tel le chant jeune de l'oiseau, le baiser frais de la fleur nouvelle.

Je remercie les membres du Comité d'Urbanisme et ceux du monument; les membres du Comité organisateur d'Ostende et Monsieur Beaufays, Ramaekers, De Paey, trinité vaillante et dévouée.

Je leur dirai : "Vous avez travaillé, vous avez réalisé".

Il faut saluer le "Père Grand" de cette manifestation, notre ami et confrère Georges Verhaeghe, l'Echevin des Beaux-arts, l'artiste allumeur des feux sacrés. Je lui dois une reconnaissance pleine et entière, nourrie d'affection.

Je veux remercier Monsieur Mouqué, le musicien charmeur et de bonne composition, et les enfants délicieux et les institutrices et les instituteurs et les parents obligeants et Monsieur Savonie, l'auteur des mots émus de la cantate, et tous les musiciens d'ici et d'ailleurs.

Quelques mots reconnaissants pour les organisateurs du premier banquet Ensor, offert en 1923 par la "Flandre Littéraire" et je salue Mesdames Claude Bernières et Templer, Messieurs Coolen, Vandeputte, Cuyper, Franck, Steyns, Toussaint de Sutter, Van Neste, Simar, Bouchery, Raick et les docteurs lettrés Louf, Guyot et Légier. Un bon souvenir aux membres du Cercle Coecilia et à ceux disparus de la compagnie du "Rat Mort" : Léon Rinskopf, Matthieu, Guido Wellt, Albert Ditte, Hélas! Les morts vont vite.

Je remercie les membres vivants, remuants, vieux ou jeunes, verts ou gris : Decock, Tabary, Gillet, Simar, Verdeyen, Pleyn, Raick, Daveluy, Bulcke, Van Keyersweer, tous amis précieux et premiers défenseurs.

Monsieur le Bourgmestre, Vous, notre grand colonial éclairé, vos paroles me ravissent, elles me rappellent toutes les lumières d'Ostende la Belle, lumière électrique, lumière gazée, lumière rayonnante où la vie et les couleurs cominent, lumière d'arts et de gaieté.

Cette lumière, vous nous l'avez donnée; elle nous éclaire, elle symbolise les splendeurs des longs Étés et les Joies des Printemps perpétuels.

Je vous remercie, Monsieur le Bourgmestre, Messieurs les Echevins Verhaeghe, Elleboudt, Vroone, Vandermeulen et Messieurs les Membres au beau geste du Conseil Communal d'Ostende.

Je veux saluer les Membres délégués des sociétés de la ville et leurs bannières rehaussées d'accents vifs.

Messieurs les orateurs en pensée et en action, et vous tous, amis et souscripteurs, les mots durables d'aujourd'hui auront des lendemains pour mes confrères éminents d'Ostende, Ostende, non plus centre d'art, mais nouveau phare de l'Art.

Aujourd'hui mis en gaieté, je remercie le Gouvernement et Monsieur Baelis, le Ministre Ostendais des alimentations matérielles et spirituelles, le Ministre des Travailleurs de jadis, des Marins d'hier et des Agriculteurs de demain.

Encore je remercie Monsieur Nyns, l'orateur amusant, délégué par Monsieur Vauthier, Ministre des Beaux-Arts.

A vous, Messieurs les Membres de la Presse quelques fleurettes de sympathie rose et violette et, suprême bouquet, je remercie ceux qui ont parlé et tous ceux venus pour me fêter.

Je songerai pieusement aux fleurs de leur langage, au suc de leurs grandes pensées, aux parfums sucrés de leur obligeance.

A tous, merci, et je tends les bras longuement pour vous serrer les mains.

Het monument van Edmond DE VALERIOLA combineert een realistische, erg gelijende buste van James ENSOR met een gestroomlijnde sokkel in pure art-décostijl.

In de sokkel zijn in half verheven beeldhouwwerk de belangrijkste thema's uit Ensor's schilderijen verwerkt : doodshoofden, maskers, schildersezels en -palet.

Eronder lezen we zijn wapenspreuk : PRO LUCE NOBILISSUM en helemaal onderaan een elegante art-déco-meermin.

(Plaasteren model van de muste berust in het ENSORHUIS)

X X X

Met de afbraak van het kursaal in 1942, op last van de bezetter, verdween ook ENSOR van zijn eerste standplaats.

Hij verhuisde naar het Leopoldpark waar hij een plaatsje kreeg nabij het Bloemenuurwerk en... de spreeuwen.

N. HOSTYN

-
1. Het is hier niet de plaats om uitvoerig op het leven en werk van ENSOR in te gaan. Daarom verwijs ik u graag naar : R.L. DELEVOY, James Ensor, 1980. Het meest complete ENSOR-boek momenteel voorhanden. Op p. 422 vindt u een passus over het monument.
 2. 1928 Musée du jeu de paume, Paris
1929 Paleis voor Schone Kunsten, Brussel
 3. Worden nog steeds toegekend volgens bijgaand recept :
 - a. wordt een "erg verdienstelijke Belg" liefst in de wereld der letteren, wetenschappen of schone kunsten
 - b. slaagterin 70-80 jaar oud te worden zodat andere officiële eerbetuigingen uitgeput raken
 - c. een "lange arm" op de "goede plaats" kan van nut zijn.
 4. Over DE VALERIOLA leze in : Intermédiaires des Généalogistes, jaargang 1976, p. 187 e.v.
 5. Permanent geëxposeerd in ons Heemkundig Museum
 6. Uit : James Ensor, Mes écrits.

blad 6r :

II

DE EERSTE ZUSTERS BEGINNEN HUN KLOOSTER TE BOUWEN

Wie waren die eerste engelen van liefde die te Oostende kwamen om de zieken te bezorgen, de kranke, ongelukkige en verlatene bij te staan ? en waarom nog ?

Eerst, als overste Zuster Maria Van der Beerst, zijnde geweest moeder van de Grauwe-zusters te Sluys, gezeid Magdeleenen, die den 27 juni 1609 te Oostende kwam, en met toelating van het magistraat aanveerde het vernietigde (geruïneerde) klooster van de Grauw-Zusters, later genaamd Zwarte Zusters. Zij is alhier overleden in 1621.

2. Zuster Antoinette Thiery, die op 8 juli 1609, alhier gezonden wierd door de Provinciaal der Minderbroeders, broeder Jerome Fostier.

3. Zuster Joanna Offlane van de derde regel van St. Franciscus, die op 1 november 1602 naar Bourbourg gezonden geweest was, kwam van aldaar naar Oostende op bevel van daten 8 juli 1609, om alhier onder de gehoorzaamheid van moeder overste, van het te bouwen klooster te leven. Zuster Joanna wierd als overste gekozen op 21 april 1621, en is alhier overste gebleven tot haar dood in 1631.

4. Zuster Maria Vandam, ook van de derde regel van St. Franciscus, die bij brief van haren oversten

blad 7r :

uit Bethune geschreven den 31 juli 1609, naar Oostende gezonden wierd.

Ziet hier nu waarom zij naar Oostende kwamen; het zijn Moeder Maria Van der Beerst eigen woorden : "deur de groote liefde en affectie die sy ishebbende tot de vervoorderinge van den dienst gode... .. considererende dat de voorseyde stede onvoorzien is in tyde van contagieusie sieckte (dan of ons God behouden wil) ote oock van eenige ander sieckte van eenick secours bijstant ofte hulpe voor wat persoone dat tselve soude mogen weesen... .. om alle ende een ygelick te dienen die tselve versoucken sullen in welcke saecke sy hopen hem lieden soo eerlick te quyten dat een ygelick materie sal hebben van hem te beloven, oock om jonge dochterkens te leeren lesen, schrijven, naven, maecken van spellewerck en ander diergelycke saecken; die sullen wesen tot voorderynge van de jonckheyt... .. dat zy by dage ende by nachte sullen bidden voor de prosperiteyt ende welvaren deser stede"

Merckweerdige woorden! die de zusters van den beginnen sullen doen wederen en beminnen hebben van alle de inwooners.

Met de reeds bekomene giften en ingezamelde aalmoessen en eenige bouwstoffen die zy gereed hadden

blzd. 8r :

en na alvoren oorloft tot bouwen gevraagd te hebben bemagtigde Zyne Hoogweerdigheid Carolus Philippus de Frodoan, bisschop van Brugge, bij zijne vrienden van

7 juni 1611, Eerweerden Pastor Stassart om de werken van het nieuw klooster ten leegsten prijs te doen aannemen.

Alles geschiede inderdaad alzoo, den bouw wierd begonnen, spoedig voortgezet en voltrokken. Het is moeilijk juist te zeggen wanneer het klooster opgebouwd was, maar alles doet vermoeden dat het voor het jaar 1618 was.

Wij vinden immers dat op 29 november 1618 aan de moeder van het klooster toegestaan wierd, alle het steen en materialen van zeker vervallen gasthuis staande omtrent de vesten, op conditie dat de zusters zullen gehouden zijn, in den tijd van een haar te maken eene behoorlijke plaats dienende tot refugie van arme passanten om te logieren bij nachte gelijk men in andere gasthuizen is gewoone te doen; alzoo wurende zusters met nog een liefdewerk belast.

Doch men zal daar niet aan begonnen zijn voor dat het klooster teenemaal voltrokken was.

De groote van geheel het klooster, kerk en gasthuis was volgens den cheynsboek der kerk van Oostende, die opgemaakt wierd den 6 augusty 1640, 221 roeden land, uitmakende den houck van den gheheelen teerlinck in de Kerkstraat (Cheynsboek fo 90 recto)

In 1692 bouwde men nog een gedeelte aan het klooster dat men noemde het nieuw couvent.

blad 9r

Maar ongelukkiglyk alles wierd door het bombardement van 1706 vernietigd. Wij zullen hier na het bombardement beschrijven volgens de Memoriale aantekeningen op de boek van 't klooster, na dat wij eerst van hunnen nerk zullen geschreven hebben.

N... N...

(vervolgt)

FELICITATIES 1

Raf SEYS heeft nr. 100 van de VWS-cahier gepubliceerd. Hiervoor werd hem zowel door de vereniging als de Provincie een bijzondere hulde gebracht. Hij heeft het verder zetten van de reeks in andere getrouwe handen gegeven, wat niet wil zeggen dat de letterkundige en keemkundige er het bijltje bij neerlegt. Hij is in nog te veel verenigingen en organisaties, waar hij steeds tot de actiefste behoort. Oprechte gelukwensen en dank voor al het gepresteerde aan de rasechte Westvlaming Raf SEYS vanwege "De Plate".

FELICITATIES 2

Op 6 augustus trad Mej. Dominique VAN ISEGHEM, dochter van onze Voorzitter, in het huwelijk met de heer Emmanuel BUSSCHAERT. "De Plate" stuurt haar oprechtste gelukwensen aan de jonggehuwden en hun gelukkige ouders toe.

OUDE PLATE-NUMMERS TE BEKOMEN IN HET HEEMKUNDIG MUSEUM AAN 30 FR. PER EXEMPLAAR.

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS : XXXV ARMAND DELWAIDE

Familiekundige gegevens : Armand-Gérard-Marie DELWAIDE

°Brugge, 25 januari 1887

+Oostende, 30 maart 1956

Zoon van Jan-Pieter DELWAIDE en Leonia-Maria DE BRABANDER

Was gehuwd met Clementina-Louisa HERTOGE.

Ze verloren hun enig zoontje op jeugdige leeftijd.

Woonde in de dertiger jaren Adolf Buylstraat 47; zijn laatste adres was Hendrik Serruyslaan 14 a.

DELWAIDE studeerde bij gekende Brugse kunstenaars zoals Florimond VAN ACKER en Edmond VAN HOVE. Achiel VAN SAASENBROUCK was zijn studiegenoot.

Na onduidelijke omzwervingen via Gent, Brussel, Paris, vestigde hij zich te Oostende. Hij leefde er op vriendschappelijke voet met twee "groten" uit die tijd : de oudere James Ensor en Constant PERMEKE met wie hij er dikwijls op uit trok.

DELWAIDE stelde regelmatig tentoon in de Galerij "STUDIO" in de Oostendse Adolf Buylstraat :

Van 31 december tot 16 januari 1935-1936 nam hij deel aan een groepstentoonstelling met marines. Mede-exposanten waren Oscar CORNU, Eugène-Achille GERBOSCH, Dan THULLIEZ, Léon VERBEKE en Emile WILKIN.

DELWAIDE exposeerde er 4 marines en "Vissen".

Van 2 tot 21 juli 1935 deelname aan een tentoonstelling van Marineschilderijen in dezelfde Galerij; met twee werken; "Marine" en "Temps gris".

De overstroming van februari 1953 vernielde een groot deel van DELWAIDE's oeuvre. Dit betekende voor hem een zware slag die hij nooit helemaal te boven kwam.

Van 13 augustus tot 11 september 1955 stelde hij tentoon in het kader van een groepsexpo "14 Hedendaagse West-Vlaamse kunstschilders" (Oostende, Stedelijk Museum). De tentoonstelling was een initiatief van de kunstkring "Mozaiek". DELWAIDE's "Zeegezicht" en "Portret van James Ensor", prijkten er naast werken van Maurice BOEL, Roger COOLS, Anto DIEZ, Octave LANDUYT, Jo MAES, Marcel NOTEBAERT, Luc PEIRE, Paul PERMEKE, Frans REGOUDT, Raoul SERVAIS, Rik SLABBINK, Gustaaf SOREL en René VAN DEN BERGHE.

Na zijn overlijden bracht de (zieltogende) Oostendse Kunstkring een kleine retrospectieve A. DELWAIDE in het Oostendse Feest- en Kultuurpaleis (21-31 maart 1964). Het was O. VILAIN, Stadsbibliothecaris, die A. DELWAIDE zeer goed gekend had, die de vernissage-toespraak hield.

N. HOSTYN

Lit. : Exposition de marines (tentoonstellingscat), Oostende (STUDIO), 19..
Cinquante septième Salon. Marines, Oostende (STUDIO), 1935
SMEET A., Armand DELWAIDE, in West-Vlaanderen, mei 1935, p. 109-110.

NA WERELDOORLOG II

De heropbouw en bloei van de Wellingtonrenbaan was vooral het werk van Baron VAXELAIRE, van Maurice BAUWENS en - last but not least - van Max DUGNIOLLE.

Na de ontmijning van de gronden werd spoedig werk gemaakt van het herstel van de piste en de bouw van de omheining.

De N.M.K.N. stond een miljoenenlening toe met het oog op de heropbouw.

Op 11 april 1947 werd de "eerste steen" van de nieuwe renbaan gelegd in aanwezigheid van de Ministers DE MAN & VAN ACKER en van Burgemeester SERRUYS.

Reeds op 2 augustus 1947 konden de eerste na-oorlogse koersen doorgaan. Er waren in totaal toch 16 koersen in 1947.

Architect van de Renbaan was de Oostendenaar FOBERT. Architecturaal gezien zijn de renbaangebouwen een typisch product van de vroegste na-oorlogse periode : een soort verweekt functionalistische art-deco.

De bouw van een Koninklijke Tribune (voltooid in 1955), bleek een onvoldoende troef om van onze vorsten fervente koersgangers te maken.

X X X

Na het overlijden van Max DUGNIOLLE(1966) zette diens weduwe zijn werk verder, bijgestaan door Pierre BEAUDUIN en Maurice VAN DEN DRIESSCHE.

Mevrouw DUGNIOLLE overleed in juli 1970 en werd op haar beurt opgevolgd door Fernand PEETERS.

X X X

De drafbaan

Sedert 1971 beschikt de Wellington ook over een moderne drafbaan (trotting). Daartoe werd op 27 augustus 1970 een nieuwe maatschappij "Wellington Trotting" (voorz. E. SMOLDERS) opgericht.

De werken werden in 1970 aangevangen en op zaterdag 26 september 1970 greep de "eerste steenlegging" plaats door Burgemeester J. PIERS en Schepen J. FELIX (N.B. : 1970 was een verkiezingsjaar). De eerste administratieve secretaris was Jef Klausing (1970-1971).

De feestelijkheden gingen gepaard met een drafmeeting en een "Gentlemen's Drive". De grote promotor en tevens de architect, was J. VERGRACHT. De werken werden uitgevoerd door de N.V. SECOVA (VAN BIERVLIET).

De piste, 20 m breed, werd aangelegd met 6.000 TON tufo-aarde, een lavahoudende aardesoort uit de streek van Napels. Die aarde heeft de voordelen absorberend, vast en elastisch te zijn.

De bochten van de piste werden halleud aangelegd, kwestie van in de bochten snelheid te kunnen houden.

Door het aanbrengen van a-giorno-verlichting werden koersen bij avond mogelijk.

De "Nachten van het Paard"

In het kader van de drafrennen startte men in september 1973 met een nieuw initiatief; de "Nachten van het Paard".

Dit waren en zijn nog steeds totaalspectakels waarin "het paard" centraal staat : stuntwerk te paard, tornooien, carroussel van de rijkswacht, dressage... verder stoeten en optochten doorheen de stad, folkloristische manifestaties, volksspelen, vuurwerk, en centraal natuurlijk de drafrennen.

Dit alles uiteraard bedoeld als promotie voor de Renbaan.

De "Nachten" kenden een wisselend succes en soms speelden regen en storm als echte spelbrekers.

1978

Anno 1978 werd de "Société Royale des Courses d'Ostende" ontubeld in een v.z.w. "Hippodroom Oostende" en een N.V. "Koninklijke Renvereniging Oostende".

Eerstgenoemde heeft Jules VOSS als voorzitter, de tweede vereniging Charles DECROP.

VOSS' taak behelst vooral het eigenlijke renwezen.

DECROP is verantwoordelijk voor het beheer van de onroerende goederen.

1983 JUBELJAAR

Het 100-jarig bestaan van de renbaan ging niet onopgemerkt voorbij.

Alle locale en nationale bladen wijdden de nodige aandacht aan dit heuglijk feit.

Voor de gelegenheid werd een speciaal logo bedacht : 2 horizontale banden van elk 6 lijnen onder elkaar waarover een groep galopperende paarden (ontwerp Johan GOEKINT).

We vinden het terug op alle folders van de koersen, op stickers, op vlaggen waarmee in de zomer '83 Wapenplein, Leopold II-laan en renbaan bevestigd werden.

Er was een etalagewedstrijd en de onvermijdelijke uitgifte van locale munt, dit keer "50 rijder" genaamd.

De Raad van Beheer van de Renbaan liet een luxueus gedenk-album verschijnen.

ENKELE VERZAMELTIPS

De Wellingtonrenbaan is potentieel een interessant onderwerp voor verzamelaars van "Ostendiana" :

Er zijn de ontelbare prentkaarten, de programmafolders, maar vooral toch de affiches. De vooroorlogse, meestal van de hand van Alexandre Clarys waren echte juweeltjes van toegepaste kunst. Maar ook de na-oorlogse zijn artistiek niet te versmaden.

Raymond ART ontwierp deze van 1959, 1963, 1964, 1966 & 1967; Willy Bosschem deze voor 1956, 1957, 1958 & 1965; W.P. LATESTTE deze van 1955.

Bronnen - Literatuur

- Kronieken in de locale weekbladen 1883-1983

- D. DEMOOR, Paardekoers te Oostende in 1830, in De Plate, dec. 1976, p. 11.

- O. VILAIN, Langs 't hard zand, 1973. ("De paardekoers" en "Renbaan" p 133-135; 136-140)

- Y. VYNCKE, Oostende in oude prentkaarten, 2 delen.

- N.N., Hippodroom Wellington is honderdjarig, in Tips, 10 maart 1983, p. 4.

- (A. DESWAEF-BOELS, J. GUILLEMIN & T. STORME), Wellington Hippodroom Oostende 1833-1983, Oostende, 1983.

Nobert HOSTYN

HET ALBUM "WELLINGTON HIPPODROOM OOSTENDE 1833-1983" IS TE VERKRIJGEN AAN DE BOEKENSTAND VAN "DE PLATE" (750-).

WAT IS DE GROOTSTE MENSELIJKE DRANG ?

Prof. John DEWEY (1859-1952), de bekende filosoof, psycholoog en opvoedkundige schreef ergens dat de mens 8 menselijke drangen kent, nl.

1. Gezondheid en behoud van zijn leven
2. Voedsel
3. Slaap
4. Geld en dingen die hij voor geld kan kopen
5. Een leven hiernamaals
6. Sexuele voldoening
7. Het welzijn zijner kinderen
8. Gewichtigheid.

Bij het antwoord op de vraag wat de belangrijkste menselijke drang is, staat men wat versteld bij de mening van DEWEY, namelijk dat "GEWICHTIGHEID" de belangrijkste menselijke drang is. Met goed na te denken moet men DEWEY wel gelijk geven. Hoevelen zetten hun gezondheid, hun voedsel, hun slaap, hun fortuin, enz. niet op het spel om gewichtig te zijn. Men hoeft maar te kijken naar zakenlieden, politiekers, kunstenaars, sportlui en ook naar de heel eenvoudige mens, die er soms alles voor over heeft om toch iets meer te zijn dan "gewone mens". Zo kan het verklaard worden dat er toch zoveel verenigingen in maatschappijen bestaan, waarvan de brave bestuurslui er inderdaad alles, hierboven van 1 tot 7 opgesomd, voor over hebben, om gewichtig te zijn. Bij zakenlui en politiekers kan dit leiden tot machtswellust, bij kunstenaars tot de dolste creaties en bij sportlui tot nutteloze recordpogingen. Ja, DEWEY heeft gelijk, want wie zegt "ik ben de eenvoud zelf" doet al gewichtig.

O. VILAIN

SPOORWEGEN EN PORSELEINKAARTEN IN 1868

Even een porseleinkaart signaleren waarvan in ons "Plate-archief" een fotocopie berust (het origineel hebben we helaas niet).

Het betreft een porseleinkaart van 24,5 x 16 cm, gedrukt bij "DAVELUY, Lith. du Roi, Ostende" en getiteld :

CHEMIN DE FER
D'OSTENDE A ARMENTIERES
SECTION
D'OSTENDE A THORHOUT
INAUGUREE LE 22 MARS 1868

gevolgd door de namen van tientallen gerechten die de royale spijskaart van het gelegeneheidsbanket "aux soins de Mr. J. LANTOINE" uitmaakten. Versierd met rank en loofwerk, bloemenkorfdragende putti, de wapenschilden van België, Frankrijk, Oostende, Ieper, Thorhout en Armentieres.

G. VERMEERSCH

Een gelukkig toeval - ik wist voordien nog niets af over het bestaan van het tijdschrift "De Plate" - gaf mij de gelegenheid een goed gedocumenteerde uiteenzetting te lezen betreffende fotograaf LEBON. (1) Daar mijn familie deze aangelegenheid een zekere alhoewel bescheiden rol gespeeld heeft en mede dank zij het relaas van mijn nu bijna zesentachtigjarige moeder is het mij mogelijk enkele aanvullende details te verstrekken en de door u zelf aangehaalde tekorten bij te vullen. Aldus hoop ik wat bij te dragen tot de "petite histoire" van Oostende en tevens een stuk familiale kroniek en autobiografie te schetsen.

Om het onderwerp te lokaliseren verwijs ik naar het gebouw gelegen Vlaanderenstraat 44 waar de gevel boven de verdwenen bazar ongeschonden bewaard is gebleven en het appartementsgebouw Montfleuri in de Van Iseghemlaan 34-36 waar vroeger fotografie en aquarium ondergebracht waren. Wie evenwel bij laag water op het strand kuiert zal rechtover de Louisastraat bovenaan de glooiing van de dijk het uiteinde van de buis ontwaren waarlangs het water uit de zee gepompt werd.

De Fransman Ferdinand (of Louis) Lebon vestigde zich te Oostende en huwde er een Brugse dame Emilie Deceuninck (niet Amélie Heuninck). De zoon Gaston (of Emile) trad in het huwelijk met Rosa Guillon en had geen kinderen. De dochter Lucie huwde Jules Soustre en als enige zoon werd Lucien geboren. Daar Gaston in België geboren was, kon hij, wat hij ook heeft gedaan, de staat van Belg gemakkelijk verwerven.

Een andere familie heeft haar geschiedenis verweven met die van de Lebons. Mijn grootvader, Arthur Sweetlove, van Engelse afkomst zoals de naam laat vermoeden en pasteibakker van beroep, is in contact gekomen met Monsieur Lebon, die altijd zo werd aangesproken en die hem de fotografie aanleerde. Uit het huwelijk van Arthur Sweetlove en Elisabeth Vanduyvenboden sproten twee kinderen voort : de zoon Georges en de dochter Lucie.

De verhouding tussen beide families was meer dan die van werkgever tot werknemer. Zo werd Lucie Lebon maten van mijn moeder die de voornaam Lucie kreeg. Mijn grootvader werd getuige bij het huwelijk van Mademoiselle Lebon met Jules Soustre. Op mijn gaande foto n°1 zijn de volgende personen afgebeeld :

1e rij : getuige Arthur Sweetlove, zoon Gaston Lebon, de bruid, vader Lebon;
2e rij : een getuige, vader Soustre, de bruidegom, moeder Lebon, een getuige.

De Lebons hebben 's winters steeds in Frankrijk verbleven. De bazar was dan gesloten en mijn grootvader hield de fotografie open. Aan genoemde samenwerking kwam echter een voorbarig einde, daar mijn grootvader reeds in 1908 - hij was 57 jaar - overleed, zodat mijn grootmoeder achterbleef met twee weesjes. Zij moest als naaister in haar onderhoud voorzien en hield 's zomers de kas van de bazar. Daar troonde inmiddels "Madame Lebon" als bazin, later opgevolgd door "Madame Soustre". Niet alleen tijdens de winter maar ook binst de Eerste Wereldoorlog vertoefde de familie Lebon in Frankrijk. Men kan zich de hachelijke toestand van mijn grootmoeder indenken, op wie als alleenstaande vrouw de narigheden van de oorlog in het bezet gebied, het onbekende lot van de gemobiliseerde zoon en de onbeheerd achtergebleven eigendommen van de Lebons een bijna ondragelijke druk uitoefenden. Gelukkiglijk kwam na de oorlog alles waar op zijn pootjes terecht.

FOTOGRAAF LEBON

Het huwelijk Soustre - Lebon

Studio met huisnummer 36 in de Van Iseghemlaan.

Het laboratorium van fotograaf Lebon langs de Louisastraat.

Daar ik als jonge knaap meermaals met mijn ouders zowel in de bazar als in de fotografie ben binnen gegaan wil ik over beide gebouwen nog even uitweiden en zo-
doende er de verdere geschiedenis van schetsen.

Langs weerszijden van de winkel en achteraan waren togen opgesteld. De ruimte was verder gevuld met glazen kasten waarin de koopwaar tentoongesteld was. De prentkaarten hingen aan meterhoge rollen en de ondeugende jongen kon aan de verleiding niet weerstaan daaraan te trekken zodat de ganse reeks doordraaide. Strandgerief, waaronder visnetten en vliegers, opgevulde dieren zoals schildpadden waren er te zien. Ik herinner mij de glazen bollen waarin het sneeuwde op het kursaal wanneer je ze omdraaide. Als specialiteit waren er dozen in allerlei vormen en die versierd waren met de meest diverse soorten schelpen. Op het sluitings-
uur werd een ophaaldeur bijna zo breed als de winkel uit de kelder naar omhoog gehesen en kwam er nog zo'n half gevaarte van boven naar beneden. Een afdruk van een gekleurde foto van de "Industrie Ostendaise" verscheen in "De Plate" op blz. 80/93. Zoals door u vermeld kwam er een einde aan de bazar in 1930, de inboedel verhuisde naar de Van Iseghemlaan en de winkel met aanhorigheden werd verhuurd aan Destrooper en Cie.

Van het aquarium kan ik geen persoonlijke herinneringen opdiepen. Toch ben ik blij uit het familie-archief bijgaande foto n° 2 te kunnen reproduceren. Daarop zien we de tijdens de oorlog 1914-1918 door bombardementen geteisterde lichtbakken met als achtergrond de gevel van de studio waarop duidelijk het huisnummer (36) te bespeuren is. De dames zijn mijn grootmoeder, mijn moeder omringd door hun twee vriendinnen Deman.
Wat nu nog onze aandacht opeist is de fotografie-zaak gevestigd in een ge-
bouwte dat meer geleek op een barak. Op foto n° 3 (een echte Lebonfoto) ziet men mijn grootvader tussen twee helpers en ook het gedeeltelijk glazen dak, want er kon slechts gefotografeerd worden bij zonlicht desnoods afgeschermd met gordijnen. De foto laat ons kijken in de Louisastraat tot aan de "Grote Markt".

De tegen de muur van het nabijgelegen huis opgerichte constructie verschilde niet veel van wat mij als knaap is bijgebleven. In deze studio werd ik voor het eerst in mijn "blote flikker" op het geitevelletje geplaatst vóór de enorme bruine kast met peer en zwarte doek. En wie onder de andere Oostendenaars herinnert er zich niet de andere requisieten en decors zoals de zee, het prieel, de Sint-Bernardus-hond, de strandcabine met trapje, de hogé rieten strandzetel, de ezel, het mandje van de luchtballon, enz... ?

Na de Tweede Wereldoorlog heeft Monsieur Gaston de fotostudio verhuurd aan Alfons Vilain. Langs de straatzijde worden een reeks winkels gebouwd : één op de hoek van de Louisastraat, daarna de overdekte doorgang naar de fotografie, vervolgens twee winkels zonder woning en een met woning aanleunend bij de nabije gebuur. Gaston Lebon verkocht er 's zomers de restantjes van de afgeschafte bazar in de Vlaanderenstraat.

Nog later werd het ganse complex verkocht , afgebroken en vervangen door een flatgebouw. Aldus verrees de residentie Montfleuri met op het gelijkvloers een apo-
t-ek (34), een winkel (34A), de toegang tot de appartementen (36) en nog twee win-
kels (36A en 36B). Dit was het einde van de Lebon-historie te Oostende.

Gaston sleet zijn laatste levensjaren te Cannes en zijn zuster Lucie is gestorven te Parijs.

juli 1983
André VANDENAUWEELE

(1) Zie N. HOSTYN : Fotograaf Lebon in : "De Plate" ; jg. 1980, p. 92-95, 123-126 en 153-154.

De laatste...
uitgegeven...
boeken

De laatste nieuwe

uitgegeven boeken

zijn **ALTIJD**

te verkrijgen bij

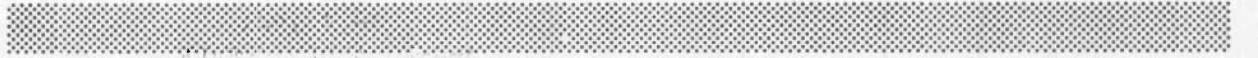
INTERNATIONALE BOEKHANDEL

N. V.

Adolf Buylstraat 33

8400 - Oostende Tel. 70.17.33

en in haar bijhuizen

(1) De laatste...
uitgegeven...
boeken